

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi E.L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 września 2009 r. sygn. akt [...]

z wniosku J.R., J.R., J.R. i P.R.

przy uczestnictwie [...]

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2009 r.,

zażalenia uczestniczki E.L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 lipca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 2 lipca 2009 r. odrzucił skargę E.L. o wznowienie postępowania o zniesienie współwłasności, zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 9 września 2008 r.

Skarżąca była uczestniczką postępowania o zniesienie współwłasności i domagała się jego wznowienia na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. ze względu na błędne ustalenie przez Sąd wielkości udziałów we współwłasności części wspólnych. Skargę podtrzymała także po sprostowaniu oczywistej omyłki w orzeczeniu znoszącym współwłasność przez zastąpienie ułamka „64/1272” ułamkiem „65/1272”.

Według Sądu Okręgowego skargę uczestniczki należało odrzucić dlatego, że przytoczone przez nią okoliczności nie odpowiadają podstawie wznowienia określonej w powołanym przez nią art. 403 § 2 k.p.c., lecz są - co najwyżej - spóźnionymi zarzutami pod adresem objętego skargą rozstrzygnięcia.

W zażaleniu skarżąca podniosła, że postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 lipca 2009 r. zostało wydane z naruszeniem art. 403 § 2 k.p.c. oraz art. 350 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. art. 403 § 2 k.p.c., mającym odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu nieprocesowym (art. 13 § 2 k.p.c.), podstawą wznowienia może być późniejsze wykrycie okoliczności faktycznych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Muszą to być okoliczności istniejące już w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania, ale wówczas stronie nieznane i tym samym niemożliwe do wykorzystania przez nią w tym postępowaniu. Muszą one przy tym dotyczyć podstawy faktycznej żądania albo uzasadniać obronę przed żądaniem. Jednocześnie nie uwzględnia się tu okoliczności wynikających już z materiału procesowego, jeżeli pominięte zostały przez stronę na skutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia lub błędnej oceny potrzeby ich powołania.

Sąd Okręgowy, zestawiając treść skargi z treścią regulacji zawartej w art. 403 § 2 k.p.c., trafnie zatem przyjął, że skarżąca, powołując się na wadliwe ustalenie w postanowieniu znoszącym współwłasność wielkości udziałów we współwłasności części wspólnych, nie przytoczyła określonej w art. 403 § 2 k.p.c. przyczyny wznowienia.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c.).